

Sygn. akt III CNP 38/09

## **POSTANOWIENIE**

Dnia 29 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa K.H.

przeciwko P. S.A.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2009 r.,

na skutek skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 8 lutego 2008 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę.**

## Uzasadnienie

W związku ze skargą powoda K.H. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 lutego 2008 r. należy podnieść, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424<sup>1</sup> § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga niniejsza nie spełnia wymagania opisanego w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi skutkiem jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, *Biul. SN 2006, nr 6*, s. 8, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP

40/06). Tak rozumianego obowiązku skarżący nie wypełnił. W szczególności z twierdzeń zawartych w skardze, których powód w żaden sposób nie uwiarygodnił nie można wyprowadzić wniosku, że poniósł on szkodę we wskazywanej wysokości po wydaniu skarżonego orzeczenia, ale jeszcze przed wniesieniem skargi. Tymczasem jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z 27 października 2005 r. (V CNP 28/05, niepubl.), skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem nie służy zapobieganiu wyrządzenia szkody, mogącej powstać wskutek wydania orzeczenia sądowego, lecz jest środkiem prawnym, który w razie jego uwzględnienia stanowi podstawę wystąpienia z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej orzeczeniem sądowym.

Ponadto skarga nie spełnia wymagania opisanego w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 5 k.p.c. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 5 k.p.c.) polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, niepubl.). W konsekwencji wymaganie przewidziane w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 5 k.p.c. nie jest spełnione, jeżeli jak to jest w niniejszej skardze skarżący ogranicza się do stwierdzenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania (art. 401, 401<sup>1</sup>, 403, 404 k.p.c.), nadto z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia poniżej pięćdziesięciu tysięcy złotych, wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną (art. 398<sup>2</sup> § 1 k.p.c.).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c. w zw. z art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.).